

Geachte commissie.

Ik wil graag op deze wijze mijn zorgen uiten over de plannen voor het plaatsen van windturbines in het zoekgebied Schijndelse Heide en de transparantie van het proces. De inhoudelijke reactie hebben jullie reeds middels een brief ontvangen. Nu wil ik het graag hebben over het proces.

Dat energie, en in dit geval elektriciteit, belangrijk is voor ons als samenleving staat buiten kijf. Daar zal geen discussie over bestaan. Wel over de belangen die zorgvuldig moeten worden afgewogen

Ik, als inwoner van Olland, maak mij ernstige zorgen of gemeente deze belangen objectief bekijkt, behartigt en afweegt. Temeer omdat mijn woonomgeving direct grenst aan het zoekgebied. Ik zal mijn zorgen uiteenzetten.

Het in 2050 CO2 neutraal zijn op eigen grondgebied is een ambitieus plan en in mijn beleving vooral gestoeld op idealisme. Ik vraag me hardop af: is in 2050 CO2 neutraal zijn op eigen grondgebied nodig? De CO2 reductie doelen zoals nu gesteld hebben een mogelijke daling van de temperatuur van **0,00004** graden tot gevolg. Dat is extreem klein en heeft in de praktijk geen merkbaar effect op het klimaat. Laat staan dat het enig positief effect heeft op welzijn, leefomgeving en leefbaarheid van omwonenden van het zoekgebied.

Zeker is dat het plaatsen van windturbines een groot **negatief** effect zal hebben op welzijn, leefomgeving en leefbaarheid van omwonenden van het zoekgebied. Dit is een belang wat **zorgvuldig** moet worden afgewogen.

Het eerder genoemde **idealisme** is voor mij een doorn in het oog. Niet zelden, en het verleden heeft het vaak genoeg uitgewezen, heeft idealisme geleid tot een vasthoudendheid waardoor tunnelvisie is ontstaan en al het **realiteitsbesef** uit het oog is verloren. En ik bespeur nu al, en we staan nog maar aan het begin van het proces, dat mij dat gevoel al in hoge mate bekruipt. Ik zal uitleggen waarom.

Ik was 30 september jl. op de inloopavond in De Loop'r in Olland. Een avond die voor mij op vele vlakken **onbevredigend** was. Het totale gebrek aan structuur zorgde voor een chaotisch verloop. Hierdoor stagneerde informatievoorziening.

Het stellen van vragen was slechts voorbehouden aan de brutalen en de antwoorden waren uitsluitend voor de directe omstanders te volgen. Ik zou zeggen: leer hiervan en doe deze informatieavond in een plenaire setting nog een keer over zodat een ieder kan volgen wat er aan informatie wordt uitgewisseld.

Ik ben dan hogelijk verbaasd dat er zo een mooi sfeerverslag over deze avond bij de stukken van deze vergadering zit. Ik heb **niemand** zien notuleren, **niemand** vragen zien turven of iets van dien aard. Ik hoop dat in het verdere proces een grotere zorgvuldigheid betracht wordt dan bij het samenstellen van dit 'sfeerverslag'.

Een paar voorbeelden van de avond:

Eén van de vragen die in mijn nabijheid gesteld werd was de volgende: Wat zijn de criteria waarom dit gebied als zoekgebied is aangewezen?

De vertegenwoordiger van de gemeente gaf als antwoord: Die zijn er niet, die moten we nog onderzoeken. Hierop kwam direct een vervolgvraag. Waarom is de markt in Sint Oedenrode dan niet aangewezen als zoekgebied? Antwoord: Dat lijkt mij logisch. De vraagsteller vervolgde: Waarom? Kennelijk is u logica gebaseerd op criteria. Die zou ik heel graag willen hebben. De vertegenwoordiger van de gemeente reageerde hier als volgt op: Deze discussie ga ik **niet** met u aan.

Einde informatieverstrekking.

Ander voorbeeld; 'waarom worden de afstandsnormen van Duitsland of Denemarken niet gehanteerd?' antwoord medewerker gemeente; 'Ja dan kan er **geen 1** komen staan'.

Ook de vraag wat het gevolg is voor de particuliere investeringen in duurzame energie bleef onbeantwoord.

en andere nabij gelegen grondeigenaar vroeg wie men aansprakelijk kan stellen voor evt op tredende toekomstige vervuiling met materiaal wat van de windturbines komt door verwerking. Antwoordt medewerker gemeente, 'Dat is een goede dat nemen we mee'.

De medewerker(s) van de gemeente hadden nog nooit van zwerf-, lekstroom gehoord...

Nergens lezen we deze vragen dan wel opmerkingen terug in het sfeerverslag.

Ook deze bezoeker ging met een onbevredigend gevoel, waarbij hij zich **niet** gehoord voelde naar huis.

Dit was het geval bij veruit het grootste aantal van de bezoekers. Zich niet gehoord voelend en nog verder gebukt gaand onder diepe zorgen!!!! Ik hoop dat deze avond niet representatief is voor de transparantie die de gemeente in dit proces beoogt te betrachten.

Verontrustend is dan ook dat ik later die avond buiten te horen kreeg dat er al grondeigenaren in het zoekgebied benaderd zijn om grond ter beschikking te stellen voor plaatsing van windturbines, zelfs al Teken/zwijggeld hebben ontvangen.

Hoe dan? Dit terwijl direct aanpalende bewoners/ondernemers van niets wisten.

De criteria om dit gebied aan te wijzen als zoekgebied moeten nog onderzocht worden!!!! Mij bekwam in ieder geval het gevoel: Gedreven door idealisme is het proces al beslecht. Ik wil mij daar tegen verzetten en heb daarom voor vanavond spreektijd aangevraagd.

Mij bekruipt het gevoel!!!!!! En dan kunt u denken op basis van gevoel kunnen we geen beslissing nemen. Jawel!!!! Op basis van gevoel ben ik bijna 35 jaar geleden een relatie aangegaan. Deze relatie heeft zich ontwikkeld tot een sterke solide basis voor ons gezin wat woont en werkt rondom Olland en het heeft ons heel veel gebracht.

Mijn gevoel over deze windturbines zegt heel iets anders!!!!!!!!!!